

Kariéra nebo dítě?

Napsal uživatel

Středa, 30 Červenec 2008 19:00 - Aktualizováno Středa, 30 Červenec 2008 19:14

Doba, kdy se žena do 20 let vdala a pak byla doma u plotny, dokud její dítě nedorostlo do jeslí, jsou už našťestí pryč. Dnes chtějí ženy mnohem víc, mnohdy ale zapomínají na to, že dítě se naplánovat nedá. Vidím to kolem sebe stále. Kamarádky dělají do 30 let kariéru, koupí byt, auto a naplánují si dítě ve 32 letech, jenže pak ne a ne přijít do jiného stavu. A co Vy, kariéra nebo dítě? Nebo se dá stihnout obojí? Přináším Vám čtyři příběhy maminek.

Alena zastává vysokou manažerskou pozici, o její výplatě si můžou nechat zdát i mnozí muži. Má krásný velký dům, auto, druhé auto, manžela, psa.... „Na dítě pořád nebyl čas, nejdřív jsem se na něj cítila pořád mladá, pak jsme stavěli dům a peníze byly potřeba, potom jsme zas chtěli ještě něco našetřit, až budu mít nižší příjem na rodičovské dovolené a najednou mi bylo 35 let a já si uvědomila, že ideální čas už utekl. Začali jsme usilovně pracovat na miminku a ono to nešlo.“ Smutní Alena. „Teď po dvou letech, řadě testů a jedné nepovedené inseminaci, jsme se rozhodli pro umělé oplodnění. Pokud to nevyjde, budeme uvažovat o adopci, ta je ale zdlouhavá, tak ještě nejsme rozhodnutí. Máme všechno, ale chybí nám to nejdůležitější. Moc toužím po tom, aby byl v domě slyšet dětský smích.“ Uzavírá Alena a já jí držím palce, aby vytoužené miminko přišlo brzy.

To Klára nijak velkou kariéru nedělala, ale měla slušnou práci jako vedoucí jednoho z oddělení v hypermarketu. „Na severu Čech se dobře placená práce špatně shání a představa, že bych ji ukončila kvůli mateřské, pro mě byla nepředstavitelná. Jenže se mi podařilo otěhotnět i přes antikoncepci a na potrat jsem jít nechtěla.“ Vypráví Klára. Těhotenství bylo ještě ke všemu rizikové, takže musel práci opustit po čtyřech měsících. „Už po roce mi začala práce chybět. Klárka už sama cupitala a já cítila, jak mi chybí jiní lidé než jen maminky.“ Klára tedy zašla za šéfem a ten jí vyšel vstříc. „Pracuji ve všední dny po čtyřech hodinách, podle manželových šichet. Manžel pak doma hlídá a když to nevyjde, pomůže babička. K rodičáků si přivydělám 5000 korun měsíčně a polovinu z této částky věnuji jen sobě, abych byla krásná a spokojená maminka.“ Uzavírá se smíchem vyprávění Klára, ze které spokojenost jen září.

I účetní Lenka zvládá kariéru i dítě. „Účetnictví je práce, která sice zabere hodně času, ale dá se v klidu dělat doma.“ Začíná vyprávět Lenka. Původně si chtěla dítě co nejvíce užívat, věnovat se jen jemu a na práci si vzpomenout až po třech letech. „Jenže pak za mnou přišel jeden bývalý klient, že má neschopnou účetní a jestli bych mu nepomohla. Ani nevím jak, ale najednou jsem měla zakázek, že jsem si založila při mateřské živnost. Pracuji, když Kubík spí, jinak to nejde, pořád mi leze do počítače a hrozně na něj žárlí.“ Směje se Lenka, která si pochvaluje, že takhle může zvládnout kariéru a dítě, naplánuje si čas, jak potřebuje a vlastně může už celý život zůstat doma a věnovat se dětem. „Tím, že jsem skoro nepřestala pracovat, si udržuji veškeré vědomosti, jsem pořád v obraze a Kubu si užívám víc, než kdybych s ním

Kariéra nebo dítě?

Napsal uživatel

Středa, 30 Červenec 2008 19:00 - Aktualizováno Středa, 30 Červenec 2008 19:14

---

trávila celé dny bloumáním po parcích, jsem spokojenější a to si pochvaluje i manžel. Jasně, někdy jsem unavená, nechce se mi do práce a nadávám, že si radši neužívám mateřskou, ale to jen občas. Takhle mi to prostě vyhovuje. Usmívá se Lenka.

Monika se zase do práce jen tak nechystá. „Jako sekretářka jsem měla dobré peníze i pracovní dobu, šéf mi i nabídl, že mě po roce vezme na půl úvazku zpět, ale já si chci prostě Haničku užít až do tří let a pak se uvidí. Na práci budu mít ještě dost let času, ale dětství Haničky už nevrátím.“ Říká razantně Monika, která nechápe, jaké jiné důvody, než finanční, můžou mámu vést k tomu, aby upřednostnila kariéru před dítětem nebo dokonce dělat kariéru i s dítětem.

I já mám doma ročního prcka a práce mi chyběla. Proto když jsem náhodou narazila na nabídku webového deníku, neváhala jsem. Samozřejmě je to i o dohodě s partnerem, někdy se prostě práce při spaní dítěte zvládnout nedá a také domácnost se sama neuklidí, ale když se domluvíme, vezme si ho na pár hodin „probrat mužské záležitosti“ a já v klidu udělám vše, co potřebuji nebo si konečně odpočinu.

Samozřejmě vím, že se řada zaměstnání s dítětem už dělat nedá a nabídka solidní práce doma nebo polovičních úvazků je minimální. Ale s trochou štěstí se vždy něco najde. A toho štěstí Vám přeji hodně, ať se rozhodnete pro kariéru, dítě nebo obojí.

A jak jste na to Vy? Zvládla jste s prckem studovat nebo pracovat? Nebo síčcete mateřskou maximálně užít bez práce? Napište nám o tom